

DECIZIE

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Vladimir Lomachin, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Lomachin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea răspunsului la petiție și obligarea de a da un răspuns la petiție, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, prin care a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Lomachin

constată

La 16 iunie 2014 Vladimir Lomachin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea răspunsului la petiție și obligarea de a da un răspuns la petiție.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Lomachin din motiv că instanța nu este competentă să judece pricina.

La 15 iulie 2014 Vladimir Lomachin a declarat recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Vladimir Lomachin, în motivarea recursului a menționat că la emiterea încheierii, instanța a aplicat eronat normele de drept procedural. A mai menționat că litigiului în cauză sînt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ.

Consiliul Superior al Magistraturii, prin referința depusă, a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii contestate. A mai indicat că în speța dată, pîrît este Consiliul Superior al Magistraturii, care își are sediul pe str. M. Eminescu 5 mun. Chișinău, adică pe teritoriul sectorului Centru mun. Chișinău și respectiv instanța competentă să judece pricina este Judecătoria Centru mun. Chișinău, dar nu Curtea de Apel Chișinău. Consideră că Curtea de Apel Chișinău corect a constatat că nu era în drept să examineze în primă instanță cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Lomachin.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care

urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de recurs din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după de examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 170 alin. (1) lit. b) CPC, judecătorul restituie cererea de chemare în judecata, dacă instanța nu este competentă să judece pricina.

Conform art.38 alin.(2) CPC, acțiunea împotriva unei organizații se întentează în instanța de la sediul ei sau al organului ei de administrație.

Prevederile art. 32 alin.(1) CPC, nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență pricina respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

S-a stabilit că Vladimir Lomachin a depus cererea de chemare în judecată la Curtea de Apel Chișinău, indicând prevederile Legii contenciosului administrativ, invocând că competența în examinarea acestor litigii îi revine instanței de apel, ca instanță de drept comun.

Legea nr. 155 din 05 iulie 2012 pentru modificare și completarea Codului de procedură civilă, expres prevede competența jurisdicțională materială care atribuie prerogativa instanței de apel de examinare a litigiilor.

În conformitate cu art. 33¹ CPC, judecătorii examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel are competența de a examina tipurile de litigii referitoare la competență și anume;Codul electoral nr. 1381-XIII din 21 noiembrie 1997, Legea nr. 294-XVI din 21 decembrie 2007 privind partidele politice, Legea nr. 161-XVI din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, Legea nr. 38-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor, Legea nr. 39-XVI din 29 februarie 2008 privind protecția soiurilor de plante,Legea nr. 66-XVI din 27 martie 2008 privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate, Legea nr. 50-XVI din 7 martie 2008 privind protecția invențiilor, Legea nr. 99 din 28 mai 2010 privind regimul juridic al adopției, Legea concurenței nr.183 din 11 iulie 2012, Legea nr.344 XII din 23 decembrie 1994 privind statutul special al Găgăuzie (Gagauz-Yeri), Legea nr.296-XIII din 23 noiembrie 1994 pentru interpretarea unor prevederi ale Legii privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, Legea nr.489-XIV din 8 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale, Legea nr.371-XVI din 1 decembrie 2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, în rest competența jurisdicțională în examinarea pricinilor civile îi revine instanței de drept comun.

Art. 6, 7, 8, 10 din Legea contenciosului administrativ sunt caduce încă din 17 noiembrie 2006, când s-a pus în aplicare LP244-XVI din 21 iulie 2006 prin care s-au completat art.32 și 33 Cod de Procedură Civilă. Deoarece din 01 decembrie 2012 aceste articole au un alt conținut, nu se vor aplica prevederile Legii contenciosului administrativ, reanimând prevederi existente formal. Nici art.30 al Legii contenciosului administrativ care prevede că „hotărîrea instanței de contencios administrativ asupra acțiunii judecate în fond poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile....” nu se va aplica din considerentul că prin Legea 155 din 05 iulie 2012

această cale de atac a fost abrogată, iar legea procesuală în vigoare prevede clar și fără drept de interpretare că „Hotărârile pronunțate în primă instanță de judecătoria pot fi atacate cu apel la curțile de apel de drept comun” (art. 358 CPC). Codul de procedură civilă în actuala redacție nu face excepții pentru hotărârile date de judecătoria ca instanțe de contencios administrativ. Respectiv, hotărârile date de judecătoria ca instanțe de contencios administrativ, după 01 decembrie 2012 se vor ataca cu apel conform art. 357- 396 CPC, iar „Recursurile depuse la curțile de apel împotriva hotărârilor primei instanțe până la intrarea în vigoare a prezentei legi se vor examina în apel.” (art.II, pct.(5) al Legii nr.155 din 05 iulie 2012).

Materialele cauzei denotă că, competența examinării pricinii îi revine Judecătoriei Centru mun. Chișinău, ca instanță de drept comun.

Deci, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță întemeiat a concluzionat că acțiunea greșit a fost depusă de Vladimir Lomachin la Curtea de Apel Chișinău, nefiind competentă să judece pricina, din care considerente pentru nerespectarea normelor de competență jurisdicțională, Curtea de Apel Chișinău întemeiat a restituit cererea de chemare în judecată conform art. 170 alin. (1) lit. b) CPC.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014 este legală, fiind adoptată cu respectarea corectă a normelor de drept material și procedural, și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide

Se respinge recursul declarat de către Vladimir Lomachin.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vladimir Lomachin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea răspunsului la petiție și obligarea de a da un răspuns la petiție .

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari